METODY NUMERYCZNE

ZADANIE 7

Artur Guniewicz

7 O. Znajdź, z dokładnością do czterech cyfr dziesiętnych, wartości współczynników wielomianu interpolacyjnego opartego na następującej tabelce:

								0.937500
f(x)	0.687959	0.073443	-0.517558	-1.077264	-1.600455	-2.080815	-2.507266	-2.860307

Sporządź wykres uzyskanego wielomianu w przedziale $-1 \leqslant x \leqslant 1$ i zaznacz na nim punkty, które posłużyły do jego konstrukcji.

Metoda: macierz Vandermonde'a

Metoda ta pozwala bezpośrednio wyznaczyć współczynniki wielomianu interpolacyjnego.

$$\begin{bmatrix} x_1^{n-1} & x_1^{n-2} & \cdots & x_1 & 1 \\ x_1^{n-1} & x_2^{n-2} & \cdots & x_2 & 1 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ x_n^{n-1} & x_n^{n-2} & \cdots & x_n & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{n-1} \\ a_{n-2} \\ \vdots \\ a_0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_n \end{bmatrix}$$

Macierz ta powinna przejść faktoryzację LU, a następnie można obliczyć współczynniki wektora a.

Kod programu:

```
:include <fstream>
include <stdio.h>
sinclude <stdlib.h>
include <gsl/gsl math.h>
include <gsl/gsl matrix.h>
include <gsl/gsl_linalg.h>
include <gsl/gsl eigen.h>
#include <gsl/gsl sf.h>
using namespace std;
int main()
   double data x[] = \{0.062500, 0.187500, 0.312500, 0.437500, 0.562500,
0.687500, 0.812500, 0.935700};
     double data fx[] = \{0.687959, 0.073443, -0.517558, -1.077264, \}
  gsl vector view x = gsl vector view array(data x, N);
  gsl vector view b = gsl vector view array(data fx, N);
  gsl_vector *a = gsl_vector_alloc(N);
  gsl_permutation *p = gsl_permutation_alloc(N);
  gsl_matrix *V = gsl_matrix_alloc(N, N);
```

```
wektora x z pozycji i
                                                                       j,
gsl sf pow int(gsl vector get(\&x.vector, i), N - 1 - j));
  gsl linalg LU decomp(V, p, &s); // faktoryzacja LU
    gsl linalg LU solve(V, p, &b.vector, a); // rozwiązanie równania
Ax=b
    cout << setprecision(4) << fixed; // precyzja z dokładnością do 4</pre>
        cout << "a" << N - 1 - i << " = " << qsl vector qet(a, i) <<
endl;
  cout << endl;</pre>
  cout << "Wielomian interpolacyjny ma postać:" << endl;</pre>
  cout \ll "w(x) = ";
  for (int i = 0; i < N; i++)</pre>
             cout << gsl vector get(a, i) << "x^" << N - 1 - i << " +
           cout << gsl vector get(a, i) << "x^" << N - 1 - i << endl;
  gsl matrix free(V);
  gsl vector free(a);
```

Kompilacja:

g++ Zadanie7.cpp -ansi -pedantic -Wall -l/<ścieżka dostępu do biblioteki gls> -lgsl -lgslcblas -lm -o Zadanie7 && ./Zadanie7

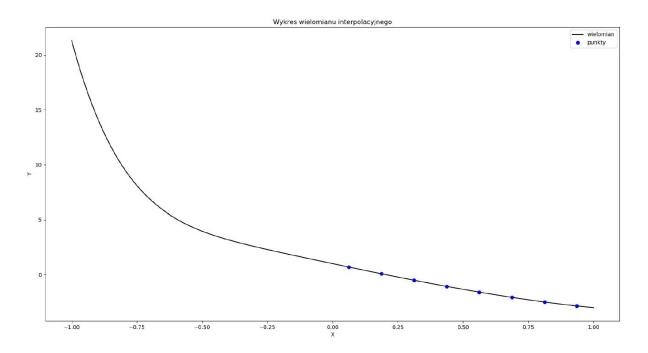
Wyniki:

```
a7 = -1.9207
a6 = 5.8857
a5 = -6.3099
a4 = 2.7206
a3 = 0.3130
a2 = 0.3262
a1 = -5.0304
a0 = 1.0010

Wielomian interpolacyjny ma postać:
w(x) = -1.9207x^7 + 5.8857x^6 + -6.3099x^5 + 2.7206x^4 + 0.3130x^3 + 0.3262x^2 + -5.0304x^1 + 1.0010x^0
```

Wykres:

Stworzony za pomocą gnuplot'a.

Komentarz:

W programie zastosowałem funkcje z biblioteki GSL. Jest to bardzo szybki i efektowny (przez co bardzo dobry) sposób.

Dokumentacja ww biblioteki:

https://www.gnu.org/software/gsl/doc/html/index.html

Działania ważniejszych funkcji opisane w komentarzach w kodzie programu.